Не вам мій спів, уквітчані герої
Кривавих справ, не вам мій голос,— ні!
З-під барв рожевих вигадки пустої
На чорнім тлі ви бачитесь мені.

Хай досі сниться іншому піїті
Шалений брязкіт кинутих шабель...
Не кращ було б запособлять освіті,
Підняти люд хоть на один щабель?

Моя хвала трудівникам незнаним,
Шо двигли мисль по селах, хуторах,
Цуравшись власно мрій золототканих,
Чий невідомо почиває прах;

Чий вік минув за працею, як днина,
Сліпим братам торуючи межу...
Перед тими я стану на коліна,
Героям тим подяку я зложу!

Моя хвала живим, як і помершим,
Отим борцям за будуче Русі,
Тим страдникам за друзяків найпершим,
Що сяють нам у чарівній красі!

Взяли вони в житті шляхи колючі
Серед пригод та всякої нужди...
Окриють їх колись вінки немручі,-
Затихне навіть галас ворожди!